

- (א) [בסורות מו.].
- (ב) כתובות נג. א [לעיל].
- (ג) [פס.]. ד [כתובות יט. כ"ב].
- (ד) [לעיל כד. ט"ז].
- (ה) [שבת מ. קו. ט"ז].
- (ו) [לעיל פס. ג].

הגהות הב"ה

- (א) גמ' כל עריות שאמרו אין צריכת הימנו גט:
- (ב) רש"י ד"ה כתובת בנין דייקון וכו' דייקון בנין דייקון דיהוין לוי מנאי:
- (ג) תוס' ד"ה הני וכו' שם יאמרו גירשה זה:

מוסף רש"י

נותנין לה מעשר. מעשר ראשון שנחל לויים (בכורות מו.). כתובת בנין דייקון. והכי קאמר מתה היא חמי שניה ויבשה הם. אין גיטא שיהיה לה מה ומה נוטלין כתובת אמן כגון דכין כשחזין לחילוקי בנכסי אביהם אלא חולקין בשוה (כתובות ג.).

פשיטא. זונה היא: לוי ששנין שמה נבעלה לעובד כוכבים: או שנבעלה בעילה זנות. כגון לעובד כוכבים ועד חולל וכל הנך דאמר באלמנה לכ"ג (לעיל פס.) למפסלה זהו בת כהן מתרומה גבי לוי לא פסלי ממעשר: בתרומה דרבנן. דאילו בתרומה דאורייתא לא איצטריך למיטני דכיון דקנסוה

אמעשר כ"ש אתרומה: קנסוה מאי עבדוה. הא תנן צרישא אין לה כתובה: קנסוה בנין דייקון. דתנן בכתובות (דף נב.): כתובת בנין דייקון (ט) דיהוין לוי מנאי אינון ירמין כסף כתובתך יתר על חולקתו דעם אחוהוין ואם מתה בחייו ונשא שניה וילדה לו ונתה הוא בני שניה אפי' הן נקבות נוטלין כתובת אמן כחוב גמור שהרי נתאלמנה מאציהו וצני ראשונה אס יא צרישא נוטלין כתובת אמן ואף על גב דנתה בחייו דרבנן תקון כתובת בנין דייקון כדי שיקפון אדם ויתן לצתו כצנו. והכא לא שקלי יורשין דילה כתובת בנין דייקון אלא בני השכרה נוטלין כתובת אמן והשאר חולקין בשוה: ולא מייבס מדרבנן. דרבנן קנסוה: אחיו של שני חוץ מדרבנן. דמדאורייתא לא

רמי חוץ מדרבנן. דמדאורייתא לא קניא קמיה ורבנן הוא דלאצרכוה חליצה משום גירשה שמה יאמרו גירש זה ונשא זה כדאמרן לגבי גט: ציאה דייקור איסורא לא קניס. דקמני ציאתה קונה אותה לפטור רתתה: הני דישבא פותיה. ואיכא למימר אחי לקיומה הואיל ונוהג בה מנהג נשים ואפי' הכי לא קניס כ"ש כתובה דזהו מחלת גירושין כי שקלה כתובה: דמחיים. בחיי בעלה: נשאת שלא ברשות. רבי שמעון קאמר לה: צקמייסא. ציאתה או חליפתה כו' בנשאת בעד אחד: מכלל דפליגי. רבנן עליה דר' שמעון בסיפא בנשאת בעדים: כל עריות. שאמרו שהן ערוה אין צריכות גט ממנו אס ניסת למי שהיא ערוה עליו: חוץ מאשם איש שניסם. בעד אחד ע"פ בית דין דלאצרכוה רבנן גיטא כדאמרן במתני': לא צעיא גט. דאנוסה היא: עשו בהוראסן. הורוה לינשא בעד אחד: כודון איש באשה. כהבא כודון על אשת איש ונאסרה על בעלה: כשגגה איש באשה. ולא נאסרה: אידי ואידי לא צעיא גט. מדקא מדמי ליה לזדון ולשווג: אלא לאו רבנן היא. ושמע מיניה בעדים מודו: לעולם רבי שמעון היא. הך קמייסא דקמני חוץ מאשת איש כו': ככוונס איש באשה. כפניה שנתכוון לקדשה דצעיא גיטא: כשלא ככוונס. כבא על הפניה שלא לשם קדושין: לענין איסורא. ולעולם כדקא ס"ד מעיקרא כודון איש באשת איש ומיהו לענין גט לא קמייירי דאע"ג דמדמי לה לזדון צעיא גיטא: ולא

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צא.

אמר רב ששת קנסא. ולא מני לשנויי דמתניתין כרבי מאיר דאמר (לעיל דף פה.) מעשר ראשון אסור לזרים דגמר מתרומה וה"ק מה תרומה מיתסרף לזונה אף מעשר כן דאפילו ר"מ מודה דזונה לא מיתסרף במעשר דלא ילפי' מתרומה לגבי הא משום דמה תרומה לא מיתסרף מתרומה אלא ציאה דמיפסלה לכהונה אף במעשר נמי לא מיתסרף במעשר אלא ציאה דמיפסלה זה ללוי דע"כ צרייתא דפריך מינה ר' מאיר היא דלרבנן לא איצטריך למיטני זונה אוכלת במעשר דמהיכא ס"ד דמיפסלה אלא ודאי לר"מ נמי שריא אס לא מטעם קנסא כדקאמר ושמה לרבי מאיר דוקא מיפסלה באכילת מעשר דקנסוה שמשז כורה חר אסור במעשר אכל לרבנן לא שייך לקנסה דלא גרעה מזר ומתני' ר"מ היא אי נמי אפילו כרבנן דקנסוה שלא ליתן מעשר לה אף על פי שמוותרת לאוכלו:

ב"ש שבן מציאתה ומעשה ידיה דמזמן הוא. דלא קניס ומשיב קנס מה שאין מציאתה ומעשה ידיה לבעל משום מציאתה ובעשה ידיה מתוך כך אין לה מזונות ומכל מקום קאמר לקמן מדדה לדידיה משום דתסת נשים מעשה ידיהן עולפות ממזונותיהן:

הני דמחיים קניס. וא"ת כיון דר' שמעון מודה דלריכה גט מזה ומהו אלמא חיישינן שמה (א) גירשה זה ונשא זה דביצה תלי טעמא כדאמר לעיל (דף פה.) מהאי טעמא גופיה א"כ לא תמיבס שמה יאמרו גירש זה ונשא זה ונמלא נשוא גרושת אחיו ואר"י דמכל מקום כיון דלא קניס לאחר מימה לא חיישינן מידי דהוה אנתקדשה ואחר כך צא בעלה דמוותרת לו:

ע"פ פי בית דין הוא דבעיא גיטא ע"פ עדים לא בעיא גיטא. וא"ת הכי מדקדק מזה דע"פ עדים מותרת לחזור לרבנן לעולם אימא לך דאסורה אע"ג דלא צעיא גט מידי דהוה אנשאת ע"פ צ"ד לר' שמעון דאמר אידי ואידי לא צעיא גט ואפ"ה מודה ר"ש בנשאת בעד אחד דתנא מזה ומזה ואר"י דאין ראייה מדרבי שמעון לרבנן דלרבי שמעון לית ליה קנסא דגט בשום מקום אכל רבנן דקנסו להצריכה גט מזה ומזה בעד אחד אס איתא דהוה קנסין צב' עדים הוה צעיא גיטא ומדלא צעיא גט שמע מינה דלא קנסוה בשני עדים ומותרת לחזור: רבינא

יכל עריות (ב) שבתורה אין צריכות הימנו גט ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון אומר עשו ב"ד בהוראתן כודון איש באשה על פי עדים כשגגת איש באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאו רבנן היא לתריץ הכי ר"ש אומר עשו ב"ד בהוראתן ככוונת איש באשה [ובעיא גט] על פי עדים כשלא בכוונת איש באשה [ולא בעיא גט] רב אשי אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד בהוראתן כודון איש באשה ומיתסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה רבינא

עין משפט
נר מצוה
ל"א א ב מ"י פ"א מהלכות
מעשר הל' ב סמג עשין
קלח טושי"ע ס"י שלא קפ"י
סו:
ל"ח ג מ"י פ"י מהל' גירושין הלכה ט
טושי"ע אה"ע סימן טו
סעף ס: